

Imidlertid synes det at Ingen herover har foretaget bestemte Forsög. Exam. Jur. *Jerichau*, som har sysselsat sig meget med Tø-
nernes Physik har meddeelt Selskabet nogle Forsög af denne Art. Han har fundet at to Orgelpiber, som mangle lidet i at give sam-
me Tone, og derfor frembringe de velbekjendte Stöd, saa ofte
som begges Tonesvingninger fuldkomment træffe sammen, ophöre
aldeles at give disse Stöd, saa ofte de bringes ganske tæt til hin-
anden. De hurtigere Tonesvingninger vorde da langsommere, de
langsommere hurtigere, ved den gjensidige Indflydelse. Som be-
kjendt har Breguet bemærket det samme ved Uhre, hvis Regula-
tors Svingninger ere noget ulige, naar nemlig Uhrene hænges saa-
ledes, at deres Svingninger kunne meddele sig hinanden.

Philosophisk Classe.

Professor *Gamborg* har forelagt Selskabet et Tillæg til sin
Afhandling om Læsekunstens Theorie, der findes indført i Selska-
bets Skrifter for 1803. For at lære Börnene at kjende Bogstaver,
raader han at lade dem betragte hele Hobe af samme Bog-
stav; og han grunder dette Raad paa den Bemærkning, at naar
man vil lære et Barn at kjende smaa Gjenstande, f. Ex. et fint
Frøe, viser man det ikke et enkelt Frökorn, men en heel Mæng-
de. Han raader ydermere til at danne disse Hobe af ulige store
og ikke fuldkomment ligedannede Bogstaver. For at öve Barnet i
at skjelne Bogstaverne, stiller han Hobe, som ere sammensatte af
forskjellige Bogstaver, ligefor hinanden. Selvlydene bör læres först,
Medlydene, som Lyd der ikkun forandre en Selvlyd, men selv in-
gen heel Lyd udtrykke. Stavningen vil han skal skee efter fore-
sagte Bogstaver, ikke i Forbindelse med Læsning; fordi man for-
drer for meget af Barnet, naar det baade skal bruge Öie og Öre

paa engang. Videre skulle Stavelserne ikke skee ved Ord af Modersmaalet, deels fordi disses Betydning sætter Barnets fyrige Indbildningskraft i Bevægelse og adspreder det, deels fordi adskillige Stavelser i Modersmaalet udtales anderledes end de staves, hvilket forvirrer Barnet. Endeligen maa man ikke lade stave lette og vanskelige Stavelser i Flæng. Fra denne Udenadstaven gaaer han nu over til Læsningen, hvori atter en passende Fremskriden fra det lettere til det vanskeligere iagttages, og Övelsen skeer ved Ord, der for Barnet ere Meningsløse, hvortil han foreslaaer latinske. Paa denne Maade finder han at Börnene lære at læse, baade med en ualmindelig Hastighed og med langt større Nöiagtighed end paa den sædvanlige Maade.

Historisk Classe.

Professor *Nyrup* har forelæst Selskabet to Afhandlinger, over tvende Kröniker fra Middelalderen, den ene *Cronicon Erici Regis*, den anden *Chronica Slavica incerti autoris*.

Forf. bemærker at den saakaldte *Kong Erichs Krönike*, som skriver sig fra Slutningen af det 15 Aarhundrede er af ikke ringe Vigtighed for den danske Historie, da den er en Hovedkilde, hvorfra senere Annalister, saasom *Petrus Olai*, *Hamsfort* og *Hvitfeld*, have hentet adskillige Underretninger. Efterat have opregnet dens mange Udgaver, gjorde Forf. opmærksom paa, at *Hermannus Cornerus* har indlemmet samme heel og holden i sin *Kronica Novella*, og ikke blot, som *Langebek* ytrer, stærkt afbenyttet den. Hvad dens Benævnelse efter en Kong *Erich* angaaer, da erindrede han at dens Forfatter hverken har været *Erich Menved*, ej heller Kong *Erich* fra Pommeren, men efter al Sandsynlighed, en Munk i Ry-Kloster i Aarhus Stift. Da Værket, ved at blive indført i